Kupujte VOJNE BONDE!
FOR VICTORY BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS
Najstarejši slovenski dnevnik v Ohio
Oglasi v tem listu so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY
NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

Kupujte VOJNE BONDE!
The Oldest Slovene Daily in Ohio
Best Advertising Medium
FOR VICTORY BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS

VOLUME XXVI.—LETO XXVI. CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY (SREDA), FEBRUARY 17, 1943. ŠTEVILKA (NUMBER) 38

HARKOV, VAŽEN CENTER RUSIJE, PADEL V RUSKO OBLAST

Nemški radio naznanja, da pomeni izguba Harkova "nezaslišan in najhujši nemški poraz v sedanji vojni."

NOVOROSISK, ZADNJA NEMŠKA POSTOJANKA NA KAVKAZU, PRED PADCEM

LONDON, 16. februarja. — Današnji specialni komunike iz Moskve naznanja, da so ruske armade zavzele Harkov, glavno mesto Ukrajine in industrijski center evropske Rusije.

Ruske armade se vale naprej

Poznejši buletin naznanja, da se niso ruske čete niti za minuto ustavile v Harkovu, temveč da se vale naprej v "očigled obupnega odpora" in da "lomijo s silnimi udarci pred seboj obrambne črte ter uničujejo nacijsko moštvo in njegovo opremo."

375 milj od Stalingrada

Padec Harkova, tega najvažnejšega ruskega industrijskega centra in po velikosti četrtega največjega mesta Rusije, pomeni, da so ruske armade pridrle 375 milj zapadno od Stalingrada, odkar so novembra meseca pričele svoje ofenzive.

Uničenje najboljših nemških divizij

Mesto je bilo zavzeto po srditih pouličnih bojih, v katerih so Rusi uničili najboljše Hitlerjeve SS elitne čete ter dvoje njegovih najboljših divizij — "Adolf Hitlerjevo" in "Reich" divizijo, ki sta bili že po 31. januarju z največjo naglico prepeljani iz Francije.

Značilno nemško priznanje

Moskva je naznanila zavzetje Harkova ob sviranju bojevitih vojaških koračnic, dočim je berlinski radio oznanil nemškemu ljudstvu, da je Nemčija doživela zdaj nezaslišan in v tej vojni najhujši poraz.

Ruskim četam, ki so zavzele Harkov, poveljuje general Golikov, ki je bil lansko leto z rusko misijo v Washingtonu.

Novorosisk pred padcem

Poročila s Kavkaza naznanjajo, da je zdaj vsak trenutek pričakovati zavzetje Novorosiska, zadnje točke na Kavkazu, ki je še v nemški oblasti.

Nemška poročila naznanjajo, da so pričeli Rusi sedaj novo ofenzivo tudi na severni fronti, južno od Ilmen jezera.

SRDITI BOJI MED NACISTI IN AMERIŠKIMI ČETAMI

Berlinski radio pravi, da je bilo ubitih 3,000 ameriških vojakov. - Amerikanci zopet zavzeli šest milj ozemlja.

ANGLEŠKA OSMA ARMADA HITI AMERIKANCEM NA POMOČ

Zavezniški glavni stan v Severni Afriki, 16. februarja. — Na petdeset milj dolgi tuniški fronti se vrše srditi boji, kjer ameriško vojaštvo junaško drži šest milj ozemlja, katerega je iztrgalo včeraj osišču, ko je slednje dan poprej napredovalo 18 milj.

Čete maršala Rommela srdito napadajo Amerikance, dočim hiti angleška osma armada, ki ji poveljuje general Montgomery, z veliko naglico proti utrjeni Mareth črti osišča.

Položaj je ugoden

Zavezniški glavni stan poroča, da je položaj ugoden, odkar so ameriške tankovske in pehotne udarniške čete zopet zavzele višine, ki ščitijo zavezniško bazo Sbeitlo, katera leži 25 milj severnozapadno od Faida.

Berlinski radio je snoči sporočil, da je v Ben Gardane okolju v južni Tunisiji koncentrirane več zavezniških divizij ter je napovedal sunek v tej smeri, ki bo podvzet tekom prihodnjih dni.

3,000 Amerikancev padlo

Berlinski radio dalje trdi, da so čete osišča pobile v svojem prvem zaletnem napadu pri Faidu 3,000 ameriških vojakov.

Zavezniška poročila s teh bojišč samo omenja, da so bile na obeh straneh velike izgube.

Transoceanska agencija, ki komentira berlinsko poročilo, pravi, da utegnejo znašati ameriške izgube na mrtvih, ranjenih in ujetih do 10,000 mož.

Nov grob

Včeraj zjutraj je preminil v Emergency Clinic bolnišnici rojak Ivan Kellič, preje Kapujija, v starosti 64 let. Stanoval je na 1039 E. 149 St. Pokojni je bil doma iz sela Karlovac na Hrvatskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 46. leti. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Julijo, tri hčere: Ann, poročeno Ave, Mae, poročeno Koesel in Frances, poročeno Shipley, brata Augusta in sestro Paulino, v Rock Creek, O. zapušča brata Josephe in enega brata v stari domovini.

Pogreb se bo vršil v petek zjutraj ob 10:30 uri iz Svetkovega pogrebnega zavoda, 478 E. 152 St. v cerkev sv. Jožefa na E. 144 St. in St. Clair Ave., ter nato na pokopališče St. Mary's v Painsville, O. Bodi pokojniku ohranjen blag spomin, preostalim pa naše sožalje!

Vojak doma

Pretekli ponedeljek je prišel za 10 dni na dopust Pvt. Elmer Miklavčič, sin družine Mr. in Mrs. Joseph Miklavčič, 1198 E. 168 St. Prišel je iz Camp Carson, Colo., kamor se bo vrnil prihodnji ponedeljek. Želimo, da bi se dobro zabaval v krogu svojih domačih!

Pristopila k WAACs

Miss Amelia Rotter, hčerka Mrs. Josephine Rotter, 792 E. 156 St., je dne 3. februarja odšla k WAACs. Nahaja se nekje v Georgiji.

Kvizlingom je pričela biti njih zadnja ura

V Holandski je bilo tekom dveh tednov izvršenih na kvizlinge četvero atentatov.

LONDON, 16. februarja. — Anton A. Mussert, načelnik holandske nacijske stranke, je danes naznanil, da je bilo na člane njegove vlade izvedenih tekom dveh tednov že četvero napadov, zato bodo imeli v bodoče vsi nacijski voditelji v Holandiji ob sebi posebno oboroženo stražo.

Četrta žrtev napadov od strani holandskih rodoljubov je bil generalni pravdnik Amsterdama.

Mussert je v svojem govoru, ki ga je imel po radiu, razpravljal o uboju generala Hendricka A. Seyfardta, načelnika holandske nacijske legije, ki je bil ubit dne 5. februarja, ter o napadu na dr. H. Reydona, Mussertovega propagandnega šefa, ki je bil napaden in ranjen dne 10. februarja.

Mussert je povedal po radiu, da je s svojo intervencijo pri nemških okupacijskih oblastih preprečil ustrelitev talcev v represalije za te atentate, toda je izjavil, da ne more obljubiti, da bodo nemške oblasti vedno poslušale njegove "zahteve".

Mussert je tudi razodel, da je bilo dne 6. februarja, dan po uboju kvizlinškega generala, aretiranih nad 100 dijakov.

IZGUBLJENE IN ZOPET NAJDENE OVCE

FAIRVIEW, Okla., 16. februarja. — Zaradi slabega vremena se je tako znižalo število vernikov v njegovi cerkvi, da je Rev. C. L. Moser dal oglas v lokalni časopis, v katerem je izjavil, da je prišlo zadnjo nedeljo k jutranji paši (cerkvenemu opravilu) samo 23 ovac. Kmalu nato je začel v njegovem župnišču zvoniti telefonski zvonec, in vsakokrat, kadar je duhovnik prijel za slušalo, je zaslišal z one strani bleketanje o v c e : baaaaaaa!

NESREČNA ITALIJA

Rimski radio priznava, da so zavezniški bombniki povzročili v ponedeljek ponoči ogromno škodo v Italiji.

V Neaplju je bilo baje 7 oseb ubitih in 15 ranjenih, v Palermu pa je bilo ubitih 98 oseb, 297 pa ranjenih.

V zadnji pozdrav

Pokojna Violeta Mihalinec je bila članica Oltarnega društva Marije Vnebovzetja in podružnice št. 41 S. Ž. Z., katere članice so prošene, da se nocoj ob 8. uri snidejo v Svetkovem pogrebnem zavodu, da izkažejo zadnjo čast umrli članici, jutri pa se naj po možnosti udeležijo pogreba ob 9. uri zjutraj.

Važna seja

Nocoj, ob 7:30 uri se vrši seja društva Waterloo Grove št. 110 W. C. v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Čitalo se bo račune prejšnjega leta in ukreniti je o zelo važni zadevi, zato so članice vabljene, da se nocojšnje seje gotovo udeležijo v polnem številu.

K mornarici

Včeraj se je podal k mornarici v Virginijo, Victor Intihar, sin Mr. in Mrs. Louis Intihar, 1056 E. 69 St. Želimo mu srečen povratek!

Elliott Roosevelt

Podpolkovnik Elliot Roosevelt, ki služi pri ameriški zračni sili, je bil odlikovan za svoje zaslužne čine z letalskim križcem za zasluge.

Velika nesreča na železniškem križišču v Euclidu

V "share-the-ride" avtomobilu so bile štiri osebe, od katerih je bila ena ubita, tri pa ranjene.

Včeraj zjutraj ob 6:50 je kolidiral v Euclidu z vlakom neki avtomobil, v katerem so bile štiri osebe, ki so se peljale na delo v Chase Brass and Copper Co., tovarno. Voznik avtomobila je stopil na zavore, ko je videl, da bo pridrvel preko križišča vlak, toda je na poledeneli cesti zdrsnil ter se zaletel v lokomotivo.

Lokomotiva je odvlekla avto 114 čevljev daleč, preden je odletel od nje. Osebe, ki so bile v avtu, so bile vržene daleč iz njega.

V avtu so se nahajali Joseph Butkowski, star 46 let, ki je vozil avtomobil, in ki stanuje na 7676 Jones Rd. Ž njim pa so se peljale na delo 20-letna Mrs. LaPash, 3620 E. 81st St., ki je bila ranjena, Miss Ann Moroschak, stara 23 let in stanujoča na 10605 Eliot Ave., ki je bila tudi ranjena, in Miss Jane Zenovicz, 3735 E. 69th St., ki je bila v nesreči ubita.

Voznik Butkowski ima pretresene možgane in notranje poškodbe, Mr. LaPash ima nogo zlomljeno v členku in tudi pretresenje možgan, Miss Moroschak pa je dobila globoke ureze.

UBOJ BOLGARSKEGA MINISTRA

LONDON,14. februarja. — Berlinski radio je danes naznanil, da je bil v soboto ob devetih zjutraj ubit v Sofiji general Kristo Lovkov, ki je bil v kabinetu premierja Kjoseivanova od leta 1935 do 1938 minister vojnih zadev.

ZAPIRANJE RESTAVRACIJ

COLUMBUS, 16. februarja. — Robert R. Williams, eksekutivni tajnik Ohio State Restaurant Association, je izjavil, da bo mnogo restavracij v državi Ohio prisiljenih zapreti svoja vrata.

"Paul McNuttov ukaz: "ali v tovarno, ali pa v vojno," bo povzročil zapiranje restavracij na debelo," je rekel Williams, ki je dodal, da restavracije ne bodo mogle dobiti dovolj delovnih moči.

Zdaj se zapre baje v Columbusu povprečno po pet restavracij na dan.

ZADNJE VESTI

AMERIKANCI POTISNJENI 35 MILJ NAZAJ

Zavezniški glavni stan v Severni Afriki, 17. februarja. — Afriški zbor maršala Rommela je razvil silno ofenzivo proti ameriškim četam ter potisnil Amerikance v Tunisiji za 35 milj nazaj.

Pred nemško ofenzivo so leteli nemški Stuka bombniki, ki so razbijali z bombami po ameriških pozicijah in oboroženih silah.

NEMCI NA DIVJEM BEGU

MOSKVA, 17. februarja. — Danes beže nemške čete prvikrat v neredu preko ruskih planjav pred vedno močnejšo rusko ofenzivo, ki grozi popolnoma uničiti Hitlerjeve armade vzhodno od Dnjepra.

Ruski komunike naznanja, da je bila nemška armada v Harkovu uničena, kar pa je je še ostalo, beži v divjem begu proti Dnjepru, dočim so jim sovjetske čete tesno za petami.

Odlog vpoklica oženjenih mož z odvisnimi otroci

Vpoklic takih mož pod zastave bo odložen za tri oziroma za šest mesecev.

George L. Baker, distriktni nadzornik Selective Service sistema, je snoči izjavil, da ima vseh 51 draftnih odborov v Cuyahoga okraju na razpolago dovolj oženjenih mož brez otrok, katere bodo lahko še nekaj mesecev pozivali pod zastave.

Baker je dalje dejal, da bo preteklo tri mesece, preden bodo nekateri odbori izčrpali število oženjenih mož brez otrok, dočim jih bodo drugi odbori izčrpali komaj tekom šestih mesecev, kar pomeni, da dotlej ni velikih prilik, da bi se klicalo v vojaško službo oženjene može z otroci.

Zdaj je potrebna posebna avtorizacija od strani polkovnika C. W. Goble-a, direktorja Selective Service sistema za državo Ohio, preden more lokalni odbor pozvati v armado oženjenega moža z otroci. Izjeme pa so v slučajih, ko tak oženjen mož z otroci ne pokaže nobene volje in prizadevanja, da bi premenjal svoje delo, ki ni neobhodno potrebno, z neobhodno potrebnim delom v vojni industriji.

OBOROŽITEV KVIZLINGOV

LONDON, 16. februarja. — Ker so holandski domoljubi tekom zadnjih dni ubili kar tri člane domače kvizlinške vlade, je slednja izjavila, da bo dala vsem svojim članom orožje, s katerim se bodo lahko branili pred napadalci.

Naša nova povest

Danes bomo pričeli v našem listu objavljati novo povest — "Moč ljubezni", ki je dolga in vseskozi napeta ter upamo, da bomo našim čitateljem in čitateljicam ž njo zelo ustregli. Zato jih opozarjamo, da prično takoj s čitanjem, da jim bo mogoče zasledovati napete razvoje dejanj, ki se v nji odigravajo.

V BITKAH JE BILO POGREZNJENIH ALI POŠKODOVANIH 17 JAPONSKIH LADIJ

Ameriške izgube znašajo: ena križarka, en rušilec in 22 letal.

JAPONCI PA SO IZGUBILI 60 LETAL

WASHINGTON, 16. februarja. — Po tritedenskem molku je mornariški department danes naznanil, da so ameriške pomorske in zračne sile v okrožju Solomonov v sedemdnevni bitki uničile najmanj dva japonska ručilca in 60 letal, dočim so znašale ameriške izgube dve bojni ladji in 22 letal.

Poleg teh dveh japonskih ladij, o katerih je z gotovostjo znano, da sta bili pogreznjeni, je bilo najbrže pogreznjenih ali poškodovanih še nadaljnih 15 japonskih ladij.

Dvanajst spopadov

V dolgem komunikeju, ki javlja o dvanajstih separatnih spopadih, je mornariški department pojasnil vsaj del misterije o tem, kar se je primerilo od 29. januarja do 4. februarja. Vse, kar je bilo znano, je bilo to, da se vrše na morju in nad njim silni boji, toda o naših izgubah smo imeli samo poročila sovražnika.

Zdaj pa naznanja mornariški department, da so bile v teh bojih pogreznjene težka križarka Chicago in neki neimenovan rušilec ter da je bilo sestreljenih 22 letal.

Koncentracija ladij pri Solomonih

Ameriška izvidniška služba je odkrila konci januarja navzočnost mnogih japonskih bojnih ladij in ladjenosilk, ki so se zbirale v bližini Solomonov.

Križarka Chicago je bila pogreznjena po dveh napadih od strani japonskih torpednih letal. Izgube na moštvu niso bile težke.

Iz celotnega poročila je razvidno, da so doživeli Japonci v teh bitkah zopet težak poraz.

Nocoj bo v mestni zbornici odločeno, ali ostanemo pri sedanjem ali novem času

Nocoj ob polosmih bo v mestni zbornici javna razprava in zaslišanje, kaj naj se ukrene glede predlagane in potrjene izpremembe časa.

Nocoj bo mestna zbornica odločila, ali naj ostanemo pri sedanjem času, ali naj pomaknemo ure v soboto večer odnosno v nedeljo zjutraj za eno uro nazaj.

Večina ne želi izpremembe

Kakor sedaj stoje stvari, je razvidno, da večina ljudi noče izpremembe časa, toda mestna zbornica hoče slišati obe plati zvona, preden se odloči za to ali ono stran.

Velika večina clevelandskega prebivalstva je mnenja, da sedaj ni časa za izpreminjanje časa.

Kdo odobrava sedanji čas

Sedanji vojni čas odobravajo predvsem delavci v tovarnah in uslužbenci v pisarnah in trgovinah, ki pravijo, da bodo imeli sedaj na pomlad in tekom poletjo več časa in dnevne svetlobe po svojem delu, kar jim bo omogočilo delo na njihovih vrtovih.

Starši otrok so za izpremembo

Večina staršev pa je za to, da se pomakne čas za eno uro nazaj, ker morajo po sedanjem času jako zgodaj vstajati ter pošiljati svoje otroke še v temi v šolo.

Drugi zopet pravijo: "Ako Roosevelt misli, da je sedanji vojni čas najboljši, torej naj ostane, kakor je." Drugi vidijo zopet v izpremembi veliko zmešnjavo v državi Ohio, ker bodo vlaki in avtobusi obratovali po sedanjem času.

Izpremenba časa na zimo

Eden izmed vsakih štirih, ki nasprotujejo sedanji izpremembi časa, pa pravi, da je za to, da se pomakne čas za eno uro nazaj, toda ne sedaj, pač pa jeseni oziroma na zimo.

K vojakom

Jutri, v četrtek odide k vojakom Anton Ferfolia, 9116 Union Ave., ki je bil uposlen pri bratu, pogrebniku Louis L. Ferfolia, ter je bil solastnik trgovine s pohištvom na E. 80 St. Anton je sin družine John in Terezija Ferfolia, iz 9435 Birchwood Ave., Garfield Heights, O. Njegov brat Capt. John, ki je zdravnik in se nahaja pri vojakih, je bil pred kratkim prestavljen iz Camp Hood, Texas v Carlisle, Pa. Želimo obema srečen povratek!

Na dopustu

Na devet-dnevni dopust je prišel Bill Peklaj, sin družine Mr. in Mrs. J. Peklaj, 19429 Tyronne Ave., Euclid, O. Bill se nahaja pri mornarici. Prijatelji so vabljeni, da ga obiščejo!

Iz bolnišnice

Iz Glenville bolnišnice se je vrnil na svoj dom Frank Kovach, 15210 Saranac Rd. Prijatelji ga sedaj lahko na domu obiščejo, mi mu pa želimo, da bi kmalu popolnoma okreval!

Mussolini noče podati ostavke

LONDON, 16. februarja. — Današnja poročila s kontinenta naznanjajo, da je laški kralj Viktor Emanuel apeliral na Mussolinija, naj slednji resignira, česar pa Musso ni hotel storiti, temveč je zagrozil s "čistko".

Ista poročila dalje naznanjajo, da je Ivanhoe Bonomi, ki je bil svoječasno član kabineta premierja Orlanda, svetoval italijanskemu kralju, naj se slednji v korist svojega sina Umberta odpove prestolu.

Italijanski kralj je baje sklical izredno sejo kabineta, kateri je predložil svoj predlog, katerega so podpirali tudi grof Ciano, Dino Grandi in drugi. Mussolini pa je zadevo odklonil.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROČNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Cleveland in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto)	$6.50
For Half Year — (Za pol leta)	3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	$7.50
For Half Year — (Za pol leta)	4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto)	$8.00
For Half Year — (Za pol leta)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

ITALIJA PRED ODLOČITVIJO

Oni dan so imeli v Italiji prav značilno sodno razpravo. V vseh mestih Italije se je polotilo panično razpoloženje naroda, radi bombardiranja laških mest. Milan, Genova in Turin, pa tudi druga velika mesta in tudi manjši kraji so doživeli dneve razburjenja. Narod je razumel nevarnost trenutka, pobegniti je treba iz velikih in industrijskih mest, zato je pa treba denarja. Vložniki so navalili na denarne zavode; nekateri zato, ker rabijo denar v rokah za beg, drugi pa v skrbeh, da se njihov denar ne bi zgubil pod razvalinami. Toda oblast je izvohala še tretje vrste ljudi, ki so hiteli za svojimi lirami. Ti so pa podvomili o bodočnosti lire. Kaj pa če vojno Hitler zgubi in če jo zgubi tudi Mussolini? Mnoge banke so pred navalom zaprle.

Lakomneži so prav tako znanilci preteče nevarnosti v gospodarstvu, kakor so miši znanilci brodoloma. Pravijo, da prve beže iz ladje miši, kadar se začne potapljati. Mussolinijevi sodniki so pa tudi našli takih "miši," ki napovedujejo brodolom. Zalotili so več oseb, kateri so kupovali ameriške dolarje... Čudna taka kupčija danes, ko je v deželah osišča dolar sploh denar, kateremu so odvzeli vsako vrednost; in vendar ho hiteli v svojih črnih slutnjah tisti "sumljivi elementi," kako poloviti ameriški denar, ki se še kje v deželi nahaja. Prišli so pred sodišče in bili obsojeni kot "derotisti."

Nas pač ne zanimajo mnogo italijanski pravdoreki, toda v tem slučaju je pa le značilno, kar nam pove samo italijansko sodišče, ki je pač nehote razkrilo, da je v samih Italijanih že tako ugasnilo upanje na zmago in zrastlo prepričanje, da bo Mussolini zgubil vojno in jo dobili zavezniki, da kažejo več zaupanja v sovražnikov denar, kakor pa v svoje lastne lire.

To je seveda dejanje izdajalca. Obtoženci so bili seveda vsi ostro obsojeni. S tem pa je bil svetu podan nov dokaz, kako zelo je upadla že v deželah osišča vera v Hitlerjevo in Mussolinijevo zmago.

—"Slov. list."

KAJ BO Z ITALIJANSKO VOJNO MORNARICO

Vsak dan je bolj grozeča napetost spora med Nemci in Italijani. Pred dnevi so italijanski učenjaki, 5 vseučiliških profesorjev v Turinu in Milanu, izdali javen protest proti nacističnim teorijam, katere rode za Italijo neželjene sadove razdejanja v njihovih velikih mestih. Vse to in še bolj seveda zavezniške bombe ustvarjajo zapleten položaj, kateri je Hitlerja prisilil do skrajne previdnosti. Za vsak slučaj so že priredili 6 letališč med Trstom in Verono. Mesto Trst je popolnoma v nemških rokah v vojaških stvareh. Na Općinah vse mrgoli nemških častnikov in vohunov...

Po dogodku s francosko mornarico v Tolonu je v skrbeh Hitler, kaj bi se lahko zgodilo z italijansko mornarico, kajti kdo ve, če ne bo kar nenadno Italija prerezana na dva dela in bodo zajete ladje doli v Tarentu in Neaplju in Speziji...

Zato je izdal Hitler naredbo, da naj se nemudoma potopi vsaka ladja, ki bi bila v nevarnosti, da pride sovražniku v roke.

Bolj kot ta naredba pa je zanimivo to, da je sedaj na prav vsaki italijanski vojni ladji nemški "strokovnjak," kateri ima v svojih rokah usodo vsake ladje... Pač je italijanskim mornarjem prijeten tak gost na njihovih ladjah!...

DALMACIJA JIM DIŠI

"Pester Lloyd": Profesor Dombi je imel v Budimpešti predavanje o Dalmaciji. Razložil je, kako je Dalmacija sedem stoletij bila branik rimskega imperija proti vzhodnim barbarom. Ko so Avari in Slovani opustošili to ozemlje, so Dalmatinci uvideli, da obstoja vez skupnih interesov med njimi in med Benetkami, s katerimi so se združili in ostali z njimi tri stoletja. Lepa renesansa dalmatinskega gradbenega sloga podaja dokaz, da to Primorje kulturno spada k zahodnemu svetu.

(To ponavljajo vedno in ob vsaki priliki Italijani, ker se jim vedno cede sline po naši lepi Dalmaciji.)

UREDNIKOVA POŠTA

Ko banka izplačuje

Cleveland, Ohio. — V sredo, dne 10. februarja je začela naša slovenska The North American banka izplačevati 40% dividendo zamrznjenega denarja stare banke, katera se nahaja v likvidaciji. The North American Mortgage Co., ki je sedaj v oskrbi Mr. Edward Blythina.

Izplačevanje imenovane dividende se bo nadaljevalo toliko časa, da bo vsa izplačana, četudi vzame več mesecev. Nekateri imajo za dobiti še od prejšnjih dividend, čas za izplačevanje ni nobenkrat omejen, dokler ima kdo svoj delež za dobit.

Vrnjenih je bilo pa veliko poslanih pisem, to je znak, da so se mnogi preselili ali drugače naslov spremenili. Vsak, ki ima knjižico stare zamrznjene banke, bo dobil lahko od sedaj naprej kadar bo hotel 40 odst. kakor zgoraj omenjeno. Poleg tega dobi obenem tudi ostale dividende če jih dosedaj še ni dobil; nekaj je še takih, ki še niso prejeli vseh dosedaj izplačanih dividend.

Dalje: Priporoča se, da bi prve dneve ne prihajali v prevelikih skupinah taki, katerim se za denar ne mudi, po nekaj dneh bo lažje, ko se bo vse uredilo v sistem. Poskušali smo najeti pomoč za hitreje izplačevanje, pa je take pomoči v teh dneh težko dobiti, radi tega malo potrpljenja.

Dalje: Ker se naša banka trudi in pomaga pri likvidaciji s tem, da kupuje tudi vknjižbe in sodeluje pri izplačevanju, je umevno, da vodstvo banke vabi vlagatelje za pristop k novi banki kdor lahko nekaj prihrani za jutri.

Vsega denarja za to sedanjo dividendo bo izplačanega $582,000.00; precej več kot pol milijona dolarjev. Ko bo to izplačano bo v celoti izplačanega 73 odst. na vse vloge. Likvidacija se bo vršila potem še naprej.

Za posebno uslugo takim, kateri radi dela ne morejo priti v banko v uradnih urah, nudim priliko, da prineso knjižice na moj urad zvečer ali kadar ste doma, drugi dan pa pridete po denar. Kateri ste izven mesta, pošljite banki knjižico, katera vam bo vrnjena s čekom. Tako se bo izvršilo redno izplačevanje za vse po volji.

V nadi, da bo to pojasnilo vlagateljem po volji, ostajam s pozdravom do vseh.

Anton Grdina,
predsednik slov. N. A. Banke.

S pota

O Slovenskem narodnem kongresu se veliko piše, kot tudi o Slovenskem narodnem muzeju.

Posebno dobro je opisala znana primorska rojakinja in rodoljubka Mrs. Anna Krasna v "Glasu Naroda". Njej vse priznanje!

Po kongresu sem bil sam par dni v Slovenskem muzeju in se pogovarjal z raznimi, posebno pa o trudu in delu pridnega narodnega delavca Erazma Gorsheta, ki je upravitelj muzeja.

Z njim sva se ob tej priliki prvič osebno spoznala. Prej sva si marsikaj med seboj dopisovala. Povedal sem mu pismeno in sedaj ustmeno, da bo še marsikaj poslano v originalu ali kopiji v muzej kot hitro bo mogoče.

Zato pa rojaki širom dežele, posebno Clevelandčani, prinesite ali pošljite vse, kar ima kaj zgodovinske vrednosti Slovenskemu narodnemu muzeju v Cleveland.

Iz tega muzeja bo potem lahko črpala zdaj križana, toda po tej vojni zopet vstala in zedinjena Slovenija za svojo zgodovino o ameriških Slovencih. Če daste kakšnemu posamezniku (prej sem tudi jaz mnogo razdal), bo ali prodano ali izgubljeno. Kolikor sem se zdaj prepričal, je v tem našem muzeju v Clevelandu vse dobro shranjeno in varno in koristi vsemu narodu.

Glede tega vam je jamčena sigurnost. Slovenski narodni dom, kjer se nahaja muzej, ni samo last clevelandskih Slovencev, marveč tudi ponos celokupnega slovenskega naroda.

V mili rodni domovini je komaj pričel cvesti ondotni narodni muzej. Kaj in kako je danes tam, ugibljemo. Piše se sicer veliko, ali točno sliko bomo dobili šele po vojni. Vemo pa, da so oni veliki reveži, ki sedaj umirajo od gladu, trpljenja, mraza in preganjanja. Če bi mi slišali glas teh sirot, bi nam njih mile prošnje segle globoko v srce, da bi se zjokali.

Zato, rojaki, pomislite na ta klic, ki je vsaj enkrat združil nas vse ameriške Slovence 5. in 6. decembra 1942 na prvem Slovenskem narodnem kongresu v Clevelandu. Delujmo skupaj kot usmiljeni Samaritan za rešitev našega naroda. Pa tudi ne pozabite Slovenskega muzeja v Clevelandu in mu pošljite vse zgodovinske vrednote. Rodoljubni Erazem Gorshe bo pa skrbel s svojimi pomočniki, da bo vse lepo urejeno in varno.

Matija Pogorelc.

Tony Drenik:

Prijeten poset Hollywooda

Tony Drenik

"Kod je pa zdaj hodil?" Vem, da bo kakšen čitatelj to pomislil, ko bo pričel čitati te vrstice. Ampak, predno boste pričakovali, da vam bom pisal o bojnih poljanah in o vojakih, vedite, da danes sem se namenil, da bom "rogovilil" malo bolj visoko in bom pustil vojake pri miru. Prečudno, a resnično, bil sem v mestu, o katerem sanjajo mlada dekleta, o mestu, katerega obiskujejo: kralji, mogotci, prestolonasledniki (ti zadnji le v starih časih, danes so izumrli in se nahajajo samo še v muzejih), vojvode, pa tudi teh je malo na svetu, in druga taka "gospoda," katera rada zapravlja denar in živi na stroške navadnih zemljanov. Bil sem v mestu, o katerem pravijo, da je središče lepote sveta, kjer se steka vsa krasota iz vsega sveta, kamor pride prej ali slej talentirani igralec odra, kjer izdelujejo najboljše filme sveta, in kjer živijo in imajo svoje domove igralke in igralci, kakor so Shirley Temple, Loretta Young, Claudette Colbert, Gary Cooper, Wallace Berry, Bing Crosby in drugi. Da, bil sem v Hollywoodu.

Veste, do sedaj smo mi Slovenci opisali že skoro vse. Ali niste že čitali poset Jeruzalema, obisk Rima, obisk starega kraja, obisk te ali one konvencije, obisk Narodnega doma, obisk na farmi, obisk tega, obisk onega? Skoro vse je bilo že obiskano. No ja, sem si mislil, bom pa še jaz "obiskal." Tako je prišlo, da sem obiskal to, kar bom sedaj poskušal opisati tudi vam. Saj ni treba, da čitate; ako se vam ne dopade, tudi prav. Koliko se meni ne dopade v ameriških časopisah, in tudi ne berem, pa vseeno pišejo. Kakor na primer, skoro vsak dan je po cele strani v časopisih "Help Wanted" in pišejo in pišejo, pa jaz ne čitam, ker imam delo in, prmej, "gvišno" delo, in tako čitam kaj drugega. Zato, ako ne boste čitali tega, bomo vseeno prijatelji; saj tako ne bom vedel, kaj delate vi doma.

Kako sem prišel tja, je precej dolga povest. A, kakor je rekel pred časom Ribničan, "če bi ne bilo tega in če bi ne bilo onega, pa ne bi bilo vsega tega." Zato bom izpustil to, kako sem prišel tja in odkod, a, če bi ne bilo vojne, če ne bi bil jaz blizu, če ne bi bil jaz pri vojakih, pa bi ne bilo vsega tega. Tako pa sem prišel tja in sedaj sem prišel pa na "cajtenge" in tako se prične moja povest:

V hotelu Rosslyn v mestu Los Angeles smo sedeli štirje prijatelji. Pri vojakih je navada, da kamor gre eden, ima vedno prijatelja s seboj. Jaz sem imel kar tri. Ker smo prišli v mesto v zgodnji jutranji uri, ni bilo drugega izhoda, kakor da smo šli v hotel, kjer je vedno takojšna postrežba, in po dolgih šestih mesecih je stala pred menoj in me vabila, da naj se vležem; mehka postelja. Šest dolgih mesecev nisem spal na postelji, šest mesecev nisem videl sobe z gorko kopeljo in skoro bi se raje kopal kot pa spal. A imel sem časa za oboje, in predno sem se spet prebudil, so moji trije tovariši bili že pri brivcu, njih uniforme so bile zlikane in bili so pripravljeni, da gredo ven. Predno sem imel čas, da bi začel jim oporekati, da so taki in taki prijatelji, da me puste spati, so mi začeli kazati mojo uniformo, katera je tudi po dolgem času bila v lepem redu in pripravljena, da me predstavi ljudstvu kot snažnega vojaka. Med časom, ko sem jaz spal, so mi vzeli moje hlače in vse, kar gre z njimi, in poslali v čistilnico. Pa še sanjalo se mi ni, da sem sam, čisto sam da tudi svojih hlač nisem imel.

Med časom, ko sem se oblačil, sem poklical po telefonu mojega, do sedaj samo po mojih člankih in dopisovanju poznanega prijatelja, Jakoba Cuznarja, kateri mi je bil v enem izmed njegovih pisem dal njegovo telefonsko številko, in me povabil, da naj ga ob priliki obiščem. Spet, prvič po šestih mesecih sem slišal govoriti slovensko, in kar prijetno je donelo v ušesih ko sem potem nekaj časa govoril z Mrs. Mary Stucin. "Z Jakobom bosta prišla k nam na večerjo," je hitela govoriti v telefon. In tako bi se razvil prav živahen pogovor med nama, da niso moji trije prijatelji kar zijali, ko so poslušali, kaj da je. "Ali je preveč vesel, ker je spal na postelji, ali mu je pa nekaj narobe, ker Tony je začel nekaj govoriti, kar ni po ameriško," je rekel eden, in tako sem obljubil Mary, da bom tam zvečer in sem obesil telefon spet na steno. "Well, fantje," sem jim rekel, "jaz bom par dni doma." "Na, sedaj se mu je pa res zmešalo," je pritrdil prvi. "O domu govori in je več kot dva tisoč milj od doma." "Res je," sem rekel, "da ne bom ravno doma, a bom med Slovenci, in kjer so oni, tam je moj dom." Tako sem porabil popoldne, da smo si skupaj ogledali "gostilno" spodaj v hotelu. Obljubiti sem moral mojim tovarišem, da bom vsaj popoldne z njimi, in potem se bomo spet videli v nedeljo, ko je prišel čas, da gremo spet nazaj k vojakom.

Točno ob času je prišel Mr. Jakob Cuznar, in našla sva se dva Slovenca v enem sedaj najbolj prometnem in živahnem mestu Los Angelesu. On je visok mož, v lepih moških letih, in prijazen Gorenjec. Takoj v začetku najinega razgovora, pa sem opazil, da je nekako v skrbeh. Na moje vprašanje mi je pojasnil, da je v "škripcih." "Veš," je rekel, "moja gospodinja mi je naročila, da naj te prav za gotovo pripeljem tja in da boš prenočil pri nas. Sedaj sem pa govoril z Mary Stucinovo in ona je rekla, da boš spal pri njih. Pri obeh ne moreš spati in (ako bi bilo po mojem in ako bi bilo mogoče, jaz bi spal kar v dveh krajih naenkrat) tako ne vem, kako bi sedaj naredila." Pogledal je na uro in je rekel: "Čas je, da greva k nam najprej, potem bova šla pa na večerjo k Stucinovim."

Peljal me je z njegovim novim avtom skozi najlepše ulice mesta, in še vedno sva vozila po mestu, ko mi je rekel: "Tukaj je pa Hollywood; tukaj jaz živim." Kdo bi si mislil, da smo Slovenci tudi v tem kraju, o katerem pravijo da tu, poleg Židov, žive samo zvezde in zvezdniki filmske industrije. On, Jakob, pa ni ne Jud, ne filmski igralec in vendar živi tukaj. Je tipičen Slovenec in dela v vojni industriji. Med potjo mi je razložil, kako da je prišel sem, in koliko časa je že tukaj: "Ko sem bil v prvi letih mojega bivanja v Ameriki poslan skozi to mesto v mojo službo, se mi je tako dopadlo, da sem naredil načrt, da bom prišel sem in si ustanovil tukaj moj dom, kjer je vedno lepa zelena pomlad, kje nimamo snega ne mraza ne poleti ne pozimi." Na vprašanje, če je kaj več Slovencev tukaj, je rekel, da je sedaj samo par družin, a da jih je bilo več. Sedaj so pa izven mesta na kmetijah, posebno v mestu Fontana da je precejšnja naselbina in škoda, da nimamo časa, bi šli tja, je še pripomnil. "A vem, da hočeš ti videti našo vas, in obiskali bomo, kar bo mogoče v enem dnevu."

Privozila sva pred njegovo stanovanje. Ko sva vstopila v njegovo privatno sobo, mi je moje oko takoj pokazalo na mizi ležečo novo slovensko delo, pesmarico, katero je izdala Slovenska ženska zveza v Ameriki. V par minutah sem vedel, da je velik ljubitelj slovenskih knjig, in tukaj, skoro 10 tisoč milj od naše lepe Slovenije, sem gledal slike in knjige iz lepe Gorenjske in njegovega rojstnega kraja. Predstavil me je Mr. in Mrs. Reichle, pri katerih on živi. Med tem, ko smo se pogovarjali, pa je zapel telefon, in na drugem koncu je bila Mary Stucin, katera je hotela vedeti, ali bova prišla že skoraj tja. Tako sem na hitro obljubil, predno je imela kaj reči Mrs. Reichle, da bom prav za gotovo spal pri njih drugi večer, in že sva bila zunaj in na poti k Stucinovim.

K slovenski družini Stucinovi vodi lepa bela cesta, katera gre malo v klanec, in njih hiša je na hribu, odkoder je krasen razgled doli po vsem mestu Los Angelesu. Takoj, ko sva izstopila iz avtomobila, naju je pozdravil mali psiček "Brownie," kateri je, kakor sem izvedel pozneje, precej "kunšten" in zna vsakovrstne umetnosti in je v veselje Stucinovi hčerki Mary. Mr. Cuznar me je predstavil Mr. Stucinu, njegovi soprogi Mary in hčerki Mary. Ker je bilo že kasno v petek zvečer in ker je moral Mr. Cuznar na[illegible] v soboto zjutraj, me je [illegible] varstvo Stucinovim, sam [illegible] je odpeljal domov, z obljubo [illegible] bo takoj po delu prišel spe[illegible] mene. Gospa Stucin je [illegible] bila Jakobu, da me bodo p[illegible] po vseh zanimivih krajih [illegible] v soboto zjutraj.

Dosti sem že "vandral" [illegible] tem svetu, a malo sem vid[illegible] ko prijaznih domov, kakor [illegible] jih videl tukaj. Stucinova [illegible] mačija je tako prijazna, [illegible] priliki bom prišel k njim na [illegible] čitnice, kar sva tudi s prij[illegible] gospo razmotrivala in nar[illegible] nekakšen "kontraht," da b[illegible] bom imel priliko, da naj [illegible] pridem. Ona je prišla iz S[illegible] nije pred 13 leti in sedaj p[illegible] ga, kolikor je mogoče, da s[illegible] lahko dalo prvo pomoč nas[illegible] starem kraju. Vsak mesec [illegible] ruje dva dni svoje plače za [illegible] venijo in že štirikrat je [illegible] svojo kri za Rdeči križ. Po [illegible] čerji smo se pogovarjali o [illegible] rem kraju, in ona je ena [illegible] takih, katerim je Slovenija [illegible] pred očmi in ni pozabila na [illegible] naših lepih "starokrajskih" [illegible] vad. Spal sem pri Stucinovi[illegible]

(Nadaljevanje na 3. strani)

ŠKRAT

"Nobenega leta vam več [illegible] dam, če ne boste nehali piti [illegible] kaditi, gospod Logar!"

"To mi pripovedujete že [illegible] let, gospod doktor!"

"Že, že, toda enkrat bom [illegible] uganil, moj ljubi."

"Včeraj sem se vendar [illegible] krat rešil teh sitnih upni[illegible] oče."

"Pav si naredil. To je lepo [illegible] tebe. Sploh postajaš zadnje [illegible] se zelo razumen človek. K[illegible] pa si zadevo uredil?"

"Vsem upnikom sem dal [illegible] naslov."

"Jaz sem med prvimi pe[illegible] mi na svetu."

"Toliko ste že stari?"

Učiteljica vpraša: "Ka[illegible] sedanji čas od piti?"

"Jaz pijem."

"Dobro. In prihodnji čas?"

"Jaz sem pijan."

NACIJSKI GENERAL UBIT

LONDON, 16. februarja. [illegible] Nemški radio je danes nazn[illegible] da je bil dne 1. februarja [illegible] na tuniški fronti general [illegible] gang Fischer, poveljnik di[illegible] je nemških tankov.

ZAJETJE JETNIKOV

PARCHMAN, Miss., 15. [illegible] nuarja. — Državni policisti [illegible] snoči zajeli sedem od 19 je[illegible] kov, ki so v soboto pobegni[illegible] tukajšnje državne jetnišnice.

Zakrajsek Funer[illegible]
Home, Inc.,
6016 ST. CLAIR AVE[illegible]
Tel: ENdicott 31[illegible]

Naše domače zadeve

V zvezi s protestom "kvalificiranih zastopnikov 300,000 katoliških Slovencev," ki so protestirali pri državnem departmentu proti svoječasni Adamičevi izjavi, ne napisala Mrs. Ana Krasna v "Glasu naroda" z dne 11. februarja sledeči članek:

Naše domače zadeve

Zveza slovenskih župnij v Ameriki, ki pravi, da zastopa 300 tisoč katoliških Slovencev v tej deželi, je poslala državnemu tajniku Cordell Hullu brzojavni protest, v katerem je rečeno, da je Lojze Adamičev baje ošpotal 300 tisoč katoliških Slovencev — ker za druge v tem številu itak ni prostora.

"Kvalificirani zastopniki" teh stotisočev so se ravnali pri štetju katoliških Slovencev po črnogorskem načinu — pomislili niso, da se zna gzoditi, da prifrči v Washington druga brzojavka, ki bo morda tudi imela črnogorske številke ta naprednih — —to bodo potem zijali pri državnem departmentu in ugibali, če ni nemara končno imel Adamič prav, ko je namignil Mr. Wellesu, da naš človek zgublja navdušenje za nakupovanje bondov, odkar državni department flirta s Sforzo in Otonom.

Vsak ve, da laž ima kratke noge. Naše napredne jednote, ki so vložile težke tisočake v vojne bonde, kot so to storila tudi njih društva in posamezni člani, pričajo, da obstoja med nami dovolj podlage za drugo brzojavko. Radi tega bi morali "kvalificirani predstavniki" nekoliko pomisliti preden so skodajsali, ker sedaj ni osmešen pred državnim departmentom Adamič, pač pa vsi Slovenci, katoliški in nekatoliški.

Mr. Adamič, ki je bil v Washingtonu, tudi kot kvalificiran častni zastopnik ameriških Slovencev brez ozira na prepričanje, je zastopal okrog 250 tisoč Slovencev, kar povprečno smatramo za približno pravilno število slovenskih naseljencev v tej deželi.

Vse torej kaže, da če skličemo še en narodni kongres, nas bo tukaj več, kot tam doma in bo najboljše, da po vojni enostavno preselimo našo manjšino v Ameriko in prepustimo naše mile kraje slavčkom.

V smislu kongresa in imenovanega sveta, je Adamič častni predsednik SANS - a — iz brzojavke pa je razvidno, da je šlo "kvalificirano zastopstvo" 300 tisočih mimo sklepov narodnega kongresa, ker Adamiču zanikuje vsako narodno zastopstvo. Mar mislijo pošiljatelji brzojavke, da bo njih akrobacija vzeta v Washingtonu za resno?

Objavljeni brzojavki je pripet repek "najodločnejše prepovedi" sodržavljanu Adamiču, da naj se nikdar več ne podstopi zastopati ameriških Slovencev.

Menda se je nekje pozabilo, da ima edinole Slovenski kongres pravico staviti Adamiču tako prepoved, ne pa organizacija, ki predvsem predstavlja privatno versko življenje katoliških Slovencev v Ameriki.

Tajnik SANS-a polni kolone slovenskih listov s prošnjami za slogo, medtem pa izgleda, da njegovi "kvalificirani" kolegi delajo v tem oziru po svoje in se najmanj ozirajo na njegove besede.

Naše lojalnosti Ameriki, v pogledu nakupovanja bondov, ne bodo predstavljale nobene brzojavke in ne tendencijozno rovarenje ali pa hvalisanje, ampak samo gole številke, ki bodo izkazovale koliko bondov smo kupili.

Našega naroda v domovini pa tudi ne bo rešilo naše tekmovanje s črnogorskimi številkami.

Bombardirana šola

Razvalina angleške šole, ki so jo bombardirali nemški letalci, ki so ubili ob tej priliki 43 šolskih otrok.

EVERYBODY 10%
SHOOT STRAIGHT
With Our Boys!
BUY WAR BONDS

PRIJETEN POSET HOLLYWOODA

(Nadaljevanje z 2. strani)

imel sem sobo, katera je ena najlepših in ima razgled vse doli po mestu, in zvečer lahko opazuješ iz sobe vso čarobo mesta.

Kakor bi bil rad spal zjutraj, vendar je prišla Mrs. Stucin in me je zbudila, (kakor pri vojakih) in se je opravičila: "Veš, mi bi te radi peljali okoli, pa če boš spal, ne boš nič videl." Tako sem se moral vdati, in čeprav je spanje moje največje veselje, sem se vendar prebudil, in pripravljen sem bil, da smo se odpeljati proti Santa Monici in k Pacifičnemu morju. Mr. Stucin je šofiral njegov nov avtomobil in vozil me je po vseh najlepših in zanimivih krajih. Tako smo se peljali po Hollywood Boulevardu, skozi Beverly Hills, kjer žive skoro vsi igralci in igralke iz kine. Peljali smo se mimo Warner Bros. industrije in mimo drugih industrij, kjer izdelujejo in filmajo najboljše kine. Od Hollywooda pa doli do Santa Monice vidiš skoro ves, kar je mogoče videti na svetu. Čeprav je bilo v januarju, vendar smo videli vsakovrstne cvetlice in drevesa so obložena z oranžami. Ustavili smo se v parku, kjer so našli tisoč in tisoč let staro okostje neke nenavadne živali. Nazaj grede smo se ustavili v muzeju, v katerem pa, žal, nismo bili dolgo, ker so ga zaprli petnajst minut zatem, ko smo mi prišli tja. Peljali smo se po Roosevelt Highway, kateri je ravno ob morju, in videli smo kopalce v pacifičnem morju v mesecu januarju. V Santa Monica smo imeli kar piknik. Gospa Stucin je prinesla s seboj prigrizek in sedeli smo ob morju in se zabavali.

Ko smo prišli nazaj domov, je že čakal Mr. Cuznar z njegovim avtomobilom in tako sem se jaz samo presedel, in spet sva odšla, sedaj sama. A nisva bila dolgo sama, ker peljala sva se nazaj v mesto, kjer je Mr. Cuznar imel še dva obiskovalca. Bila sta to oče in sin. Sin je pri vojakih tukaj v Californiji, oče ga je pa prišel obiskat iz države Oregon.

"Jože Mrak in njegov sin Stanley," tako sta mi bila predstavljena. "O, ti si tisti, ki piše v Novo Dobo?" je rekel Jože, in je nadaljeval, "veš, jaz sem tudi član te dobre organizacije in pri nas v Oregonu imamo društvo št. 76, in sem bil tudi že na konvenciji kot delegat."

Med kosilom v hotelu Rosslyn smo si se dosti povedali o konvencijah in izvedel sem tudi, da sta Jacob Cuznar in Jože Mrak prijatelja še iz mladih let, ko sta ministrirala skupaj v cerkvi. Po kosilu smo se skupaj peljali prav na drugi konec mesta k družini Zagorc. Čeprav je bila sobota, smo dobili vse doma: Ančko in Franka in njuno hčerko Milko. Pri njih so bili v "vasi" Janez Matekovič, in Mary Hartman. Na mizi so imeli dobro californijsko vino, spet kakor v starem kraju. Pogovarjali smo se po slovensko, in Mary Hartman je kar poslušala, čez čas pa me je vprašala, kako da govorim tako dobro slovensko: "Kaj si bil ti v starem kraju?" "Seveda sem bil," sem ji odgovoril. "Joj, kako je prijetno poslušati mladega fanta govoriti po slovensko; jaz bi te kar naprej poslušala," mi je rekla. Tako smo bili vsi zadovoljni, dokler ni prišla Ančka z dobro potico, in jaz sem se naredil kar "domačega" in vam ne bom povedal, koliko potice sem pojedel. Vem pa, da bo Ančka, ki je tudi Gorenjka, pekla dva tedna v naprej, kadar bo izvedela, da bom jaz spet prišel v obisk . . .

V nedeljo zjutraj nas je peljal Mr. Cuznar v najstarejšo cerkev v tej okolici. Od tam smo si ogledali tudi druge zanimive kraje, kakor tudi železniško postajo, katero je pred časom opisal brat Rogelj, in katera je res ena najlepših in najmodernejših na svetu.

Še in še bi lahko pisal o drugih zanimivih krajih, pa bi morda mislili, da nimam drugega dela tukaj pri vojakih, kakor pisati o tem prijaznem mestu in o naših prav redkih Slovencih v tej medeni deželi Californiji. Pa je že tako, da tudi v položaju, v katerem se nahajam, ko to pišem, je prav "luštno," ko poslušam ragljanje strojne puške in bobnenje naših bombnikov in sedim v pesku v samih hlačah, ker tukaj je precej vroče, in tolčem po mojem pisalnim stroju, kateri, ako bova prišla nazaj, bo tudi vojni veteran, ker spremlja me po vseh veselih in žalostnih potih te hudobne vojne. Moj stroj je bil že večkrat "ranjen" v tej vojni in je bil zmenoj vred "ubit" že več kot desetkrat, a v najino srečo le v bojnih vajah. Ko sva bila enkrat napadena s strupenim plinom, (jaz sem imel plinsko masko), je osivel in izgubil je svojo bleščečo prej tako prijazno lice. Tudi njemu se pozna, da je že dosti pretrpel. A kot dobri vojak, ni še obupal in še vedno vztrajno vzdržuje in prišel bo zmagovit iz te vojne.

Prijazen pozdrav vsem, in ob priliki se bomo spet srečali v "cajtengah." — Vaš Tone.

INCOME TAX

Dajte spolniti vaše listine za dohodninski davek pri osebi, ki se razume na to delo, ter na katero se lahko z zaupanjem obrnete z zadevami svojega privatnega trgovstva in denarja. Vaše listine glede dohodninskega davka bi morale ostati tako privatne kot spoved, zato pa bodite oprezni kje jih daste spolniti.

Pri nas spolnujemo te listine že dolgo vrsto let, v popolno zadovoljstvo naših trgovcev in privatnih oseb. Če ste lastnik posestva, prinesite s seboj vaše račune, in tudi vašo Social Security številko. Urad je odprt od 9. zjutraj do 7.30 ure zvečer.

Marian Mihaljevich
—Income Tax Expert—
6424 St. Clair Ave.

Income Tax pole
točno in pravilno izpolnjene
Naš urad je odprt od 9. zjutraj do 8. zvečer.
M. F. INTIHAR
630 E. 222 St.
REAL ESTATE — INSURANCE — NOTARY PUBLIC
IV. 2644 IV. 0678

★ ★

NOVI SVET PONUJA SVOJO KRI LJUDSTVOM STAREGA SVETA

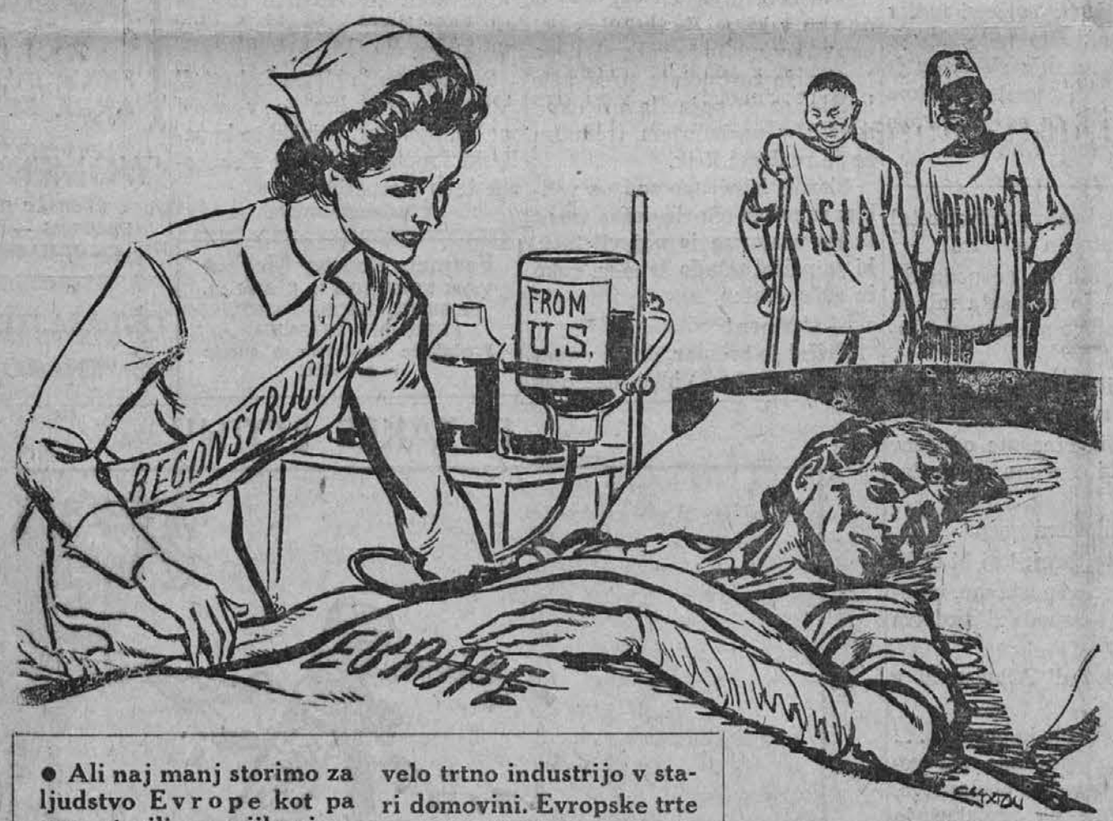

● Ali naj manj storimo za ljudstvo Evrope kot pa smo storili za njih vinograde? Pred več leti, ko je kuga uničila njih vinograde, se je tja poslalo ameriške cepitve, da bi se oživelo trtno industrijo v stari domovini. Evropske trte so bile oživljene in zboljšane, ker je bila ameriška trta, ki je bila prvotno od tam, ojačena tukaj.

Danes, ko še večja kuga uničuje ljudstva širom vsega sveta, prostovoljno nudijo Amerikanci, domačini in potomci vseh prepričanj, pot do povratka življenja kot del Ameriške rekonstrukcijske misije; ne samo v Evropi, pač pa po vsakem delu sveta, kjer so potrebne naše zaloge in naše ideje.

Amerikanci prihajajo — z zdravniškimi zalogami in jedili, z semenom in gnojilom, z kmetijsko živino in orodjem. Še bolj važno pa je to, *da mi prinašamo zalogo demokratičnih idej za ves novi svet!*

Ali je *vam* to znano?

Ali ste *vi* čitali knjigo Two-Way Passage, izpod peresa Louis Adamiča, ki predlaga, da bi mi osebno prenesli ameriško izkušnjo v Evropo?

Kolegiji sedaj nudijo posebne tečaje, da pripravijo ljudi za to vitalno delo.

Washington se živahno pripravlja, da nudi to priliko v pomoč našim dobrim sosedom onstran morja. Javnost se zanima za to priliko, da bi napravila *načrt za mir in zmago vojne* s tem, da bi se odvzelo navadnemu ljudstvu osišča voljo do nadaljnega bojevanja.

Te ideje so postale zaželjive in praktične; tako ameriške v uvajanju in tako univerzalne v sprejetju.

Mi želimo, da bi se vi—sleherni—seznanili s to idejo. Eno leto po predlaganju te ideje, je Louis Adamič izdal v brošuri "This Week," članek "After Victory—What?" (Po zmagi—Kaj?), ki je kratko in jedrnato poročilo o tej predlogi, ki je bila ojačena z obširno diskuzijo. Z zanimanjem boste čitali ta članek. Vi bi se morali takoj seznaniti s tem načrtom za zmago in mir. Pošljite 10c za pokritje stroškov tiskovine in poštnine in pošljite na:

New World Committee of **World Peaceways, Inc.** 103 Park Ave., New York, N. Y.

★ ★

Let Everybody Know You're Investing 10 Percent of Your Income in War Bonds

The attractive red, white and blue window sticker, pictured above, is the new yardstick of patriotism in the War Bond drive throughout the nation. With the slogan, "Everybody every pay day, ten percent," sweeping the country, patriotic Americans on the home front are rallying to their Government's appeal for funds with which to help finance the war. The home which displays the "ten percent" sticker is doing its share toward Victory for America and the United Nations. The stickers are being distributed through local War Savings Chairmen. *U. S. Treasury Department*

Mali oglasi

Izurjeni operatorji
na
BORING MILLS
(Horizontal in Vertical)
VELIKIH STRUGALNIKIH
RADIAL DRILL
Plača na uro, poleg "overtime."
Če ste sedaj zaposleni pri obrambnem delu, se ne priglasite.
Wellman Engineering
7000 CENTRAL

TEŽAKI
za dnevno in nočno delo
Plača na uro
poleg
nadurno delo
Johnston & Jennings
877 Addison Rd. (od St. Clair)

Dvojica
mož in žena, se sprejme na dom, kjer bi mož opravljal splošna vrtnarska dela, žena pa gospodinjila. Izvrstna prilika. Dober dom in plača. Katero dvojico to zanima, naj pokliče WOodbine 6090.

Voznik dobi delo
Takoj se sprejme voznika, ki si s trukom razvažal mehko pijačo. Unijska plača in ure. Zglasite se pri Double Eagle Bottling Co., 6517 St. Clair Ave.

Poštena žena
ki bi rada dober dom, za gospodinjo; 3 v družini, 11, 18. in 45. let stari. Zjutraj gremo, zvečer pridemo. Katero veseli naj piše in pridemo po njo.
JOE A. SIVEC, R. F. D., 2, Ross Rd., South Madison, Ohio.

Odrasla
družina želi dobiti hišo za eno družino, v priličnem kraju. Zadovoljni bi tudi bili s stanovanjem s 5 sobami, spodaj. Želimo živeti v mirnem kraju in stalno. Naslovite na Felix Rozina, 1064 E. 66 St.

SLOVENSKE PLOŠČE
403—Pa na križ pri en hiš
Roža valček
404—Pod mojim okencem
Nebo je čisto jasno
407—Euclidska polka
Travca zelena, Valček
in še veliko drugih popularnih plošč.
NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave.

DO YOU WANT A BABY?
New Vitamin Combination Brings Hope to Childless Homes
Nothing equals a baby to bring complete unity and happiness into the home and tie husband and wife together in a stronger bond of enduring love and mutual interest. Divorce is rare in the homes of couples that have children.

Unhappy wives, childless due to relieveable functional weakness may now enjoy the desires and activity of Nature's most wonderful creation—a normal, fully-developed, vigorous woman. A sensational new vitamin treatment specifically for women may be just the thing needed by the childless wife and quickly bring the happiness of a baby in the home. It is, of course, absolutely harmless.
If you are childless due to functional weakness and lack normal vigor—if you wish to eliminate one of the great causes of unhappy marriages, by all means try Perlex for one week. To introduce this new vitamin combination to a million women quickly, the Perlex Company, 314 N. Michigan Ave. Chicago, Illinois, will send a full $2.00 supply for only $1.00 and a few cents postage. Send no money—just your name and address. Perlex comes in a plain wrapper—directions are very simple and no diet or exercise is required.

P. DECOURCELLE:

MOČ LJUBEZNI

ROMAN — I. DEL

I.

POPOTNICA

Zanimivo je opazovati med vožnjo v vlaku, kako zahteva sprevodnik od potnikov raznih razredov vozne listke.

V tretjem:

— Vozne listke! — zakliče osorno, čim odpre vrata vagona.

V drugem:

— Vozne listke, prosim!

Suhoparni ton javnega uslužbenca v službi. Roka se rahlo dotakne ščitka čepice; nekako tako kakor vojaški pozdrav, takole med civilno uljudnostjo in podčastniško osornostjo.

V prvem:

— Dame in gospodje, izvolite pokazati vozne listke.

Glas ne zveni več osorno; čepica se je preselila z glave v roko. Treba je pokazati, da smo olikani. Tu bi si človek utegnil nakopati sitnosti, tu so inženjerji, administratorji družbe, veljaki ,ki imajo dolge roke. Dame . . . dame še posebno . . . Kar ne lepem te doleti v službi neprijetnost, če si naslovil na blagorodno damo nerodno besedo . . .

To so preklicano kočljive zadeve.

V prvem razredu sedi recimo osamljena dama . . . še čisto mlada, zelo lepa, plavolaska; temna obleka, zelo elegantna in zelo preprosta. Nobene prtljage. Le ročni kovčeg v mreži . . . Roke v finih rokavicah drže knjigo; vendar pa dama ne čita . . .

Pelje se v Tours.

Je to blagorodna dama? . . . Generalova ali bankirjeva soproga . . . morda pa poročnikova ljubiva ali zaročenka bolj ali manj bogatega enoletnega prostovoljca.

Kar poskusite uganiti to na prvi pogled!

Tako si je mislil sprevodnik brzovlaka Pariz—Tours, ko je preščipoval vozni listek, ki mu ga je pomolila osamljena potnica v kupeju prvega razreda.

— Nedvomno je to odlična dama, — je dejal slednjič sam pri sebi in se še zadnjič vprašujoče ozrl na pravilne poteze njenega trenutno nekam otožnega, zamišljenega obraza.

— Hvala, milostiva, — je dejal.

In predno je odšel v sosedni kupe, je celo snel čepico.

Sprevodnikov prihod je zdramil mlado ženo iz globoke zamišljenosti. Zaprla je knjigo, odgrnila zastor na oknu in se zagledala na pokrajino, zalito z žarki zahajajočega solnca.

Bil je čaroben pogled.

Loira se je vila v daljavi liki velika modra kača čez pokrajino ,odeto v zeleno pomladno odejo.

Desno in levo so švigali mimo cerkveni zvoniki, moleči iz bujnega zelenja, tu pa tam je ujelo oko gradič z velikim senčnatim parkom ali s slamo krito hišico, ki jo je začelo krasiti sveže zelenje ovijalk ali bršljina.

Povsod, po vsej dolini je vladala velika, neizmerna tišina. V daljavi, zelo daleč je pel zvon in njegov melodični glas je spremljal žvrgolenje krilatih pevcev, pripravljajočih se k počitku.

Bilo je jasno, da posluša, ne da bi slišala, da gleda, ne da bi videla. Mehanično so ji prihajale v pretrganih stavkih na jezik misli.

— Vsa drhtim, — je šepetala. — In vendar sem se odločila . . . Treba je najti razloge, dokaze, besede, da z njimi pregovorim in prepričam tega moža.

Vojak, kakršen je on, mora uslišati prošnjo žene. On dobro ve, kaj je čast, rodbinska čast.

Razumel bo, da rodbinske časti ne moremo poteptati na ljubo grešni strasti, pa naj bo še tako burna.

Toda če me navzlic temu ne bo hotel poslušati do konca . . .

Pod vplivom te strašne misli je segla z drhtečo roko v žep po zmečkano pismo, ki ga je bila nedvomno že večkrat prečitala, pa ga je čitala vedno znova, kakor bi hotela najti v njem nov pomen, novo misel, ki se je doslej izmikala njeni pozornosti.

Pismo se je glasilo:

V Toursu, 25. marca 1880.

Blaznim, draga Carmen, blaznim od bolesti.

Veš, kaj se je zgodilo? . . . Ali si žrtev ali sokriva tega, kar se pripravlja? Tvoj mož odpotuje v posebni misiji v Guyano. Odpelje se čez štiri dni. In ti boš morala odpotovati z njim. Tako je bilo sklenjeno v ministrstvu.

Toda ti prav nič ne pomišljaš, o tem sem trdno prepričan. Vem dobro, da si se že odločila, da ne pojdeš z njim.

Ne zapustiš me, mene, ki te obožujem, mene, ki me ljubiš in ki bi me tvoj odhod ubil . . .

Prepričan sem, da ne zapustiš najinega malega Marcela. Mar bi mogla mati, kakor si ti, živeti daleč od svoje deteta?"

— Njegovo dete! — je šepetala mlada žena z drhtečim glasom. In v njenih velikih modrih očeh, razširjenih še v bolesti, so se zalesketale solze.

— Amboise! . . . Amboise!... je zaklical sprevodnik.

Bila je zadnja postaja pred Toursom. Potnica, nekoliko pomirjena, je čitala dalje:

"Ti da bi odpotovala! Ali je to mogoče?

Saj bi bila vendar lagala, zatrjujoč mi, da me ljubiš, da ljubiš najino dete. Bila bi zločinka . . . bila bi podla . . . Postal bi sodnik, a ti, Carmen, dobro veš, da bi bil zmožen vsega.

Toda oprosti mi, moja vroče ljubljena. Saj sem že v začetku napisal, da blaznim . . . blaznim iz ljubezni do tebe, do najinega angelčka . . . Ah! Zakaj si se seznanila s Saint-Hyrieixom pred menoj? Zakaj si ga vzela?

Toda pomisli . . . Gotovo si že zvedela za imenovanje svojega moža. Zakaj me še nisi obvestila o tem?

Prizadevam si na vse načine pregnati to strašno misel. Ali bi mogla sploh hoteti zapustiti naju?

Čuj! . . . Ta negotovost me ubije. Če ne prideš v dveh dneh v Tours, da se sestaneva, se pripeljem v Pariz . . . Pomenim se s tvojim možem, vse mu povem. Pokažem mu vsa tvoja pisma, da bo vedel, da si moja, vsa moja! . . .

In če te ne bo hotel prepustiti meni, bo odločilo med nama orožje. Če me ubije, bom vsaj rešen teh muk. Če pa postaneš vdova, se mi ne bo treba več bati, da te izgubim, da te ukradejo najinemu detetu."

Mlada žena je zamolklo kriknila.

— Storil bi to! . . . Storil bi to! . . . O, bože, bože! Reši nas!

In z drhtečim glasom je nadaljevala čitanje pisma. Ostalo ji je bilo samo še nekaj vrstic.

"Prenehal sem za hip, da sem razmišljal. Začenjam znova.

Zdaj govorim trezno. Vse sem premislil, vse pretehtal. Odločil sem se. Veš dobro, Carmen, da sem bil vedno mož beseda. Prisegam ti to na svojo vojaško čast, na najino srečo. Če te do pojutrišnjem ne bo, prispem v Pariz, potem naj se pa zgodi, kar je usojeno.

Robert d' Alboize."

Vlak je prisopihal na tourski kolodvor. Potnica je sedla v kočijo in se odpeljala v hotel de l'Univers. Najela je sobo, spravila v red svojo toaleto in naročila večerjo.

Potem je pa napisala na list papirja nekaj besed, zapečatila pisemce in napisala naslov: Gospodu ritmojstru d'Alboise, 16, ulica Royale.

Sluga je odnesel pismo. Kmalu je potrkal sluga na vrata mlade žene in ji sporočil, da bi rad govoril z njo neki vojak.

Mlada žena je odgovorila, naj vstopi. Pripravila se je, da bi prenesla prvi častnikov pogled.

Vstopil pa ni ritmojster, temveč navaden huzar; zažvenketal je z ostrogami in salutiral.

— Prihajate od gospoda d'Alboiza? — je vprašala mlada žena. — Gotovo ste njegov sluga.

— Da, milostiva gospa, in ponosen sem na to.

— Ali mi prinašate odgovor na pismo, ki sem mu ga poslala?

— Ne, milostiva gospa.

— Povejte torej, kaj bi radi.

— To je zelo enostavno, milostiva gospa. Gospoda ritmojstra ni v Toursu.

— Gospoda d' Alboiza ni v Toursu?

— Ne . . . Dobil je povelje . . . nujno, kakor pravimo pri vojakih . . . zelo važno poslanstvo, nanašajoče se na preizkušnjo novega smodnika, in od včeraj je v Ripautovi smodnišnici, od koder ne sme oditi, kajti njegova naloga je nadzorovati noč in dan izdelovanje smodnika. Vrne se šele jutri. Naročil mi je, naj sporočim to dami, ki jo je pričakoval baš z vlakom, s katerim ste se pripeljali vi; prepričan sem, da ste ta dama vi. Naročil mi je tudi odvesti vas na stanovanje, kjer je vam dal pripraviti . . .

Mlada žena je čutila, kako ji srce močno utriplje. Kar je častnik pisal, je bil torej res njegov trden sklep.

Res je pričakoval svojo ljubico. Računal je s tem, da prispe, da zapusti svojega moža in pobegne z njim.

Njen sklep je bil storjen takoj.

— Je smodnišnica daleč — je vprašala huzarja.

— Ne, milostiva gospa . . . štiri ali pet ur vožnje, več ne bo.

No torej, prijatelj, morate mi takoj preskrbeti voz in odpeljati me tja. Ubogajte me, to je nujno potrebno.

— Prosim, milostiva gospa, — je odgovoril vojak in znova salutiral. — Čez pet minut bo voz tu v dvema iskrima konjičema; bodite brez skrbi, na to se dobro spoznam.

Obrnil se je na petah in odšel.

Sluga ritmojstra d' Alboiza se ni bahal, kajti čez pičlih pet minut je že stala pred hotelom lična kočija in pred njo sta hrzala dva iskra konjiča.

Huzar je zlezel na kozla h kočijažu.

Ripaultova smodnišnica stoji blizu kraja Monts-sur-Indre, kjer je edina in zelo skromna krčma.

Vojaki so nastanjeni v majhnem poslopju, spadajočem k smodnišnici, kamor ponoči nihče ne sme in kamor pridejo tujci čez dan zelo težko.

Sluga je zaklical kočijažu, naj ustavi pred krčmo. Očividno so v krčmi še bedeli, kajti eno okno je bilo še razsvetljeno.

Čim je zaropotala pred hišo kočija, se je pojavila pri oknu senca; v naslednjem trenutku se je razlegel krik.

Skoraj istočasno so se z velikim ropotom odprla vežna vrata in na pragu se je pojavil mož, ki je prijel mlado ženo za roko in zašepetal:

— Carmen!

Prišel je krčmar, držeč v vsaki roki svečo. Videč damo s pajčolanom, ki jo je držal njegov najemnik za roko, je odprl skromni salon, kjer je stala samo okrogla miza in nekaj pletenih stolov.

V peči je še plapolal pojemajoči ogenj.

Postavil je svečo na mizo in se obrnil rekoč:

— Če bo gospod ritmojster kaj potreboval, naj me kar pokliče, saj še ne grem spat.

Komaj je krčmar zaprl vrata za seboj, je mlada žena odgrnila obraz.

— Gospa de Montlaur! — je vzkliknil častnik presenečeno in prebledel od groze.

— Da, — je odgovorila z drhtečim glasom. — Helena de Montlaur, svakinja, vaše ljubice, Helena de Montlaur, ki je brez pomisleka zapustila svoj dom in odpotovala sama ne boječ se nobenih težav ne nevarnosti, samo da reši čast in morda tudi življenje vsega obžalovanja vredne nesrečnice in zaslepljenega blazneža.

Stopila je k peči.

Srce mu je utripalo tako močno ,da mu je hotelo raznesti prsa, njegovo grlo je bilo suho.

Uprla je vprašujoč pogled v mladega častnika, skušajoč najti na njegovem obrazu znamenje nade ali bolje rečeno, kot v dvoboju, kraj, kjer bi mogla raniti in poraziti svojega nasprotnika.

To je bil namreč rešilni dvoboj: dvoboj dolžnosti in strasti. Helena da Montlaur je bila namreč čudovita plavolaska, lahko bi rekli mlado dekle, toliko naivne priprostosti in nedolžnosti je bilo v njenih modrih očeh, toliko škrlatne otroške svežosti so bile ohranile njene rdeče ustne. Toda komaj vidna guba na njenem krasnem čelu, modrikasti kolobarji pod njenimi očmi in gubica v kotu njenih ust, vse to je pričalo, da je plakala, da je žena, da je mati ;pričalo je bolje od razcveta njene krasne, gracijozne postave in sramežljivo izbočenih nedrij pod skromno popotni obleko.

Nasprotno je bil pa Robert d' Alboize zares krasen v svoji moški, ponosni, vojaški in kavalirski lepoti, ki je pri Francozih tako simpatična.

(Dalje prihodnjič)

Obilica konjskega mesa

Na levi vidimo mesarja, ki pregleduje konjsko meso v Lindenu, N. J. Na desni gornji sliki je konjski steak, na spodnji sliki pa oficijelen pečat, ki izpričuje, da je meso konjsko.

Trenutek pred nesrečo

Na gornji sliki vidimo Gordona Throne, ki je po poklicu letalski inženir ter se bavi tudi z dresuro konj. Hip nato, ko je bila posneta gornja slika, ga je konj po nesreči udaril s kopitom po glavi, tako da se je Throne zgrudil nezavesten na tla.

Pridite in oglejte si
našo zalogo novih spomladanskih zastorov in "draperies."
PARKWOOD HOME FURNISHINGS
7110 St. Clair Ave.
Odprto ob večerih

Oblak Mover

Še priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

John Oblaka
1146 E. 61 St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730

RKO **ALLEN**
SEDAJ!
SE PRVIČ KAŽE V CLEVELANDU

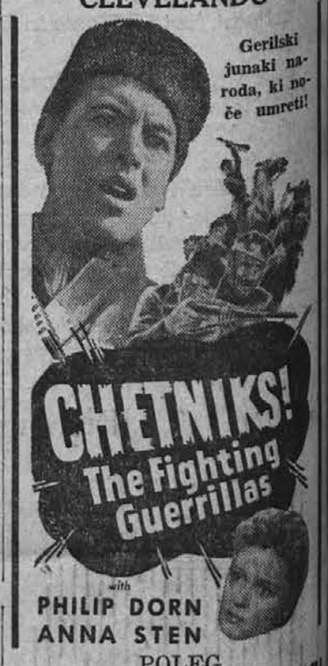

POLEG
'WOMEN AT ARMS'
(Ženske pri obrambi)
SKUPINE — SMEŠNE SLIKE
INFORMACIJE — NOVICE

Farmers Poultry Market
Vogal SUPERIOR in E. 43rd St.
KOKOŠI, RACE, GOSKE, PURMANI IN JAJCA
Prodajamo na debelo za ohcete in priredbe.

OGLAŠAJTE V — "ENAKOPRAVNOSTI"

SEE WHAT YOU'RE INVESTING IN!

IT TAKES BOTH!